

## SOKSZOR ÚGY ÉRZEM, ÖSSZEROSKADOK

*Soproni János*

Sokszor úgy érzem összeroskadok,  
Többé nem lesznek jó és szép napok.  
Nem süt rám a napsugár,  
Nem lesz többé tél, se nyár,  
Lelkem terhével egyedül vagyok.

Éjszakák törnek rám,  
És én úgy érzem megfolyt a magány.  
Félelem, fájdalom,  
Kínozza lelkem,  
hogyan el sem mondhatom.

Megpróbáltam,  
hogyan nagy dolgot teszek:  
Minden emberhez nagyon jó leszek,  
És ha megbántanak  
nem lesz szívemben harag,  
Ez sem oldotta meg terhemet.

Mit tegyek ezután?  
Mikor tűnik fel újra szivárvány?  
Lesz-e még megoldás,  
Vagy csak a négy fal vesz körül, semmi más?

Van egy út, amit Isten készített,  
Csak ott lelsz nyugtot és békességet.  
Ez az út, a keresztt, ahol Isten szent Fia,  
Minden emberért életét adta.

Még ma jöjj, ahogy vagy,  
Hisz Jézus Krisztus téged is elfogad.  
Félelem, fájdalom,  
Eltűnnek végleg,  
s te élhetsz szabadon.

Forrás: [www.keresztenydalok.hu](http://www.keresztenydalok.hu)